

melde pensionaris Mr. Montauban. Helaas moet ik vaststellen, dat de index op deze uitgaaf te zijnen aanzien een vergissing bevat. Hij zou in 1748 schepen van Schieland zijn geweest. In werkelijkheid werd deze waardigheid bekleed door zijn oom Ary of Adriaan (1697-1780). Ik moge hieromtrent verwijzen naar mijn artikel in het Rotterdams Jaarboekje 1956 inzake de familie (Montauban) van Swijndregt en de familie-genealogie in Nederland's Patriciaat 1930.

Doch hoe dan ook, de vraag is of deze toeschrijving juist is. Ik acht dit uitgesloten. François van Swijndregt is geboren op 18 april 1723 en was dus in oktober 1748 naar het toenmalige recht zelfs nog maar nauwelijks meerderjarig. Hij was op dit tijdstip ook nog niet getrouwd met de dochter van Mr. Montauban. Voorts was hij nog niet opgenomen in de onderneming van zijn vader, Pieter (1694-1764), vooraanstaand scheepsbouwer. Ik kan eenvoudig niet aannemen, dat zulk een jongmens al een 'vriend' zou zijn geworden van de agent Wolters en een innig vertrouwensman van Prins Willem IV.

De vraag blijft dan, wie wel. Onze archieven geven hierop, voor zover nu bekend, geen antwoord. Wij moeten het antwoord trachten te vinden door eliminatie.

De veronderstelling is wel geopperd, dat zou moeten worden gedacht aan de Dordtse notabele Pompe van Meerdervoort, die Heer van Zwijndrecht was. Ik acht zulks wel zeer onwaarschijnlijk. Wat zou deze Dordtenaar destijds met Rotterdam te doen hebben gehad? Hij was ook niet bijzonder op de voorgrond tredend in zijn geslacht (althans niet vermeld in het Nieuw Nederlandsch Biographisch Woordenboek, zoals anderen uit de familie). Hij ontbreekt ook in de briefwisseling met Bentinck.

In Rotterdam ken ik in die tijd slechts één familie, welke in aanmerking komt om hier een candidaat te leveren. De in 1658 te Dordrecht geboren Pieter van Zwijndrecht bracht het in Rotterdam, waar hij in 1719 stierf, tot baas-timmerman (nu zouden wij zeggen directeur) van 's Lands Werf, ressorterende onder de Admiraliteit van de Maze, een belangrijke functie, welke een kleine eeuw in zijn nageslacht erfelijk zou zijn. Uit zijn eerste huwelijk met Cornelia Paulusdr. de Jager uit Geertruidenberg had hij een zoon Paulus (1681-1750), die in 1747/1748 reeds hoogbejaard en ziekelijk was en toen om vaktechnische redenen allerminst goede vrienden met de Prins was